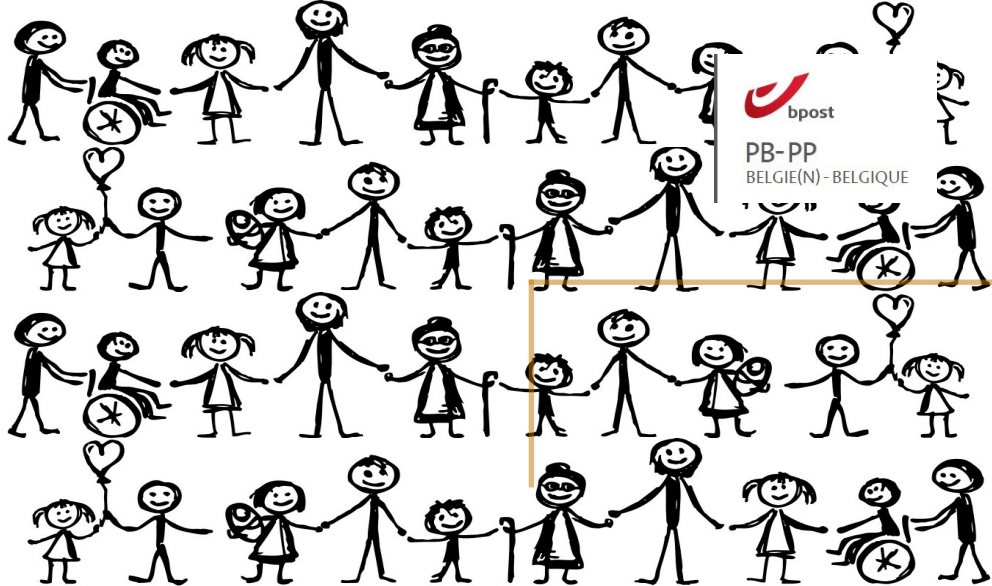

LES AMIS D'ACCOMPAGNER ASBL-VZW

Onder de Hoge Bescherming van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Astrid

Als u deze nieuwsbrief doorleest, krijgt u een voorproefje van het dagelijkse leven van onze begeleidende vrijwilligers.

Bij het lezen van de getuigenis op de voorpagina zult u zien dat covid-19 nog steeds veel diensten verstoort. Daardoor is er één constante in bijna alle diensten: de verlenging van de termijnen van allerlei aard ten nadele van degenen die, soms in angst, wachten op een oplossing voor hun probleem.

Twee andere getuigenissen ondersteunen een van onze doelstellingen: onze gebruikers aanmoedigen om onafhankelijk te worden. Dit vergt veel inspanning, toewijding en zelfopoffering.

Een van onze gebruikers wilde ons een bedankbrief sturen. Wij delen die met u, niet uit ijdelheid, maar in alle nederigheid. We zijn niet perfect. Wij trachten onze tekortkomingen te corrigeren en onze procedures voortdurend aan te passen zodat we op een steeds professionelere en efficiëntere manier aan de eisen van onze gebruikers kunnen voldoen.

Omwille van uw voortdurende gulheid om ons te steunen had ik u graag ons erkenningsnummer als Centrum voor Bijstand aan Personen (CBP) willen onthullen. Het zou het tastbare bewijs zijn van onze erkenning door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC-Cocom). We wachten er nog steeds op.

Ik dank u nogmaals voor uw steun. Zonder jullie hadden we sinds 2001 niet kunnen doorgaan.

Br Guy
Voorzitter

EDITORIAAL

In het hart van een begeleidingsopdracht

Tijdens de wachttijd in de wachtkamer van het ziekenfonds maakte mevrouw van de gelegenheid gebruik om mij te vertellen over haar administratieve, medische en financiële problemen.

Toen wij aan de beurt waren, legden wij de reden van ons bezoek uit: mevrouw had de betaling van haar arbeidsongeschiktheidsuitkeringen nog niet gekregen. Na raadpleging van haar dossier heeft de medewerkster ons op de hoogte gesteld van het ontbreken van essentiële documenten, hetgeen de reden voor de opschorting van de betalingen zou zijn geweest. Departement X had deze documenten niet opgestuurd.

Toen ik erop stond te weten om welke documenten het ging en toen mevrouw begon te huilen, belde de medewerkster naar dienst X. Daar de aangekondigde wachttijd aan de telefoon 22 minuten bedroeg, stelde zij voor dat mevrouw de daaropvolgende maandag zou terugkomen. Van 22 minuten, gingen we zodoende naar 7 dagen wachten. Moe van het wachten en diep ontmoedigd, zei mevrouw dat ze echt niet langer kon wachten.

Geconfronteerd met onze aandrang, stemde de medewerkster er toch mee in te bellen naar Departement X, dat zogezegd moeilijk bereikbaar zou zijn, en dit op de eigen smartphone van mevrouw! Ze kon ons onmiddellijk de lijst geven van de ontbrekende attesten. De gesprekspartner, die in het bezit was van de genoemde documenten, beloofde de ziekenfondsmedewerkster ook deze binnen een week tot anderhalve week te zullen toezenden. Zeven tot tien dagen om documenten te versturen! De ziekenfondsmedewerkster zou dan mevrouw opbellen zodra de bedoelde documenten in haar bezit zouden zijn.

Berustend, maar nog steeds bezorgd over haar financieel onvermogen om de stijgende rekeningen en andere uitgaven te betalen, nam mevrouw nota van die informatie.

Zonder onze gezamenlijke aandrang zou de situatie van mevrouw niet zijn vooruitgegaan.

Ik nodigde haar ook uit om andere documenten in haar bezit voor te leggen die voor vergoeding in aanmerking kwamen. Zo heeft de ziekenfondsmedewerkster ermee ingestemd om enerzijds twee bewijsstukken verpleegkundige zorgen met het oog op een eventuele bijkomende tussenkomst aan haar directie te bezorgen en anderzijds zich ervan te vergewissen dat het vereiste document - "bijlage 15" van de oogarts - met het oog op een tussenkomst wel degelijk was overgelegd. Dit bleek het geval te zijn, tot grote opluchting van mevrouw.

Gestresseerd omdat ze haar volgende afspraken zou moeten uitstellen

Vervolg op p.2 ➡

wegens de bijzonder lange duur van onze afspraak, vroeg de medewerkster of zij ons gesprek kon beëindigen.

Op weg naar huis probeerde ik mevrouw aan te moedigen door haar voor te stellen te kijken naar het kleine licht dat die dag aan het einde van de (lange) tunnel was verschenen. Ik suggereerde ook, om haar financiële moeilijkheden te overwinnen, te overwegen (tijdelijk) een beroep te doen op het OCMW. Anderzijds lijkt mevrouw, die nog steeds vertrouwen heeft in Departement X, ervan overtuigd te blijven dat de schuld bij het ziekenfonds ligt (wat volgens mij niet bewezen is!).

Follow-up van het dossier: In de komende tien dagen bij mevrouw na te gaan of de medewerkster haar belofte is nagekomen om haar te informeren over de ontvangst van de drie documenten die de blokkering hebben veroorzaakt.

Ik nam de vrijheid mevrouw te laten nadenken over de mogelijkheid haar ex-man te dwingen alimentatiegeld te betalen voor haar twee kinderen. Misschien kunnen wij dit voorstel opnieuw voorleggen aan mevrouw (die vreest voor moeilijkheden in verband met een beroep op het BJB). Hetzelfde voor de suggestie om (zelfs tijdelijk) een beroep te doen op het OCMW. Zij kan ook hulp nodig hebben om de betaling van bepaalde facturen te laten uitstellen of spreiden. In ieder geval lijkt het mij noodzakelijk de dame een glimp te kunnen laten opvangen van mogelijke oplossingen; zij lijkt wanhopig.

Persoonlijke ervaring: Enerzijds blij dat ik duidelijkheid in de zaak had kunnen scheppen met het vooruitzicht op een deblokkering, maar anderzijds was ik ontzet door de vaststelling dat een zieke het slachtoffer kon worden van dergelijke administratieve pesterijen en daarvoor in een spiraal van financiële onzekerheid verzeild raakte.

Duur van de opdracht: 3u45

Autonomie

Ik kwam aan in Centrum X op de tijd die stond aangegeven op mijn missie-order. Zoals verwacht, stond de gebruiker ook klaar om naar huis te gaan. Nadat ik me even had voorgesteld voordat we samen reden, merkte ik dat Meneer niet veel sprak. Misschien was dit te wijten aan de taalbarrière of aan zijn handicap.

Aangezien het doel van de missie was de gebruiker te leren hoe hij zich van en naar het centrum moest verplaatsen, liet ik hem zijn gang gaan. Dat was nog maar het begin van mijn verbazing! We liepen zonder problemen van Centrum X naar de bushalte, waar we bus 00 richting het Zuidstation namen. Ondanks de vele bushaltes was hij niet vergeten waar hij moest uitstappen, en hij was het die seinde wanneer we moesten uitstappen. Toen we in zijn gemeente aankwamen, wilde ik Google Maps aanzetten om de juiste richting in te slaan... en hij gaf me het teken dat hij de weg wist. Hij leidde me naar zijn huis!

Ondanks het feit dat ik niet veel met de gebruiker kon communiceren, voelde ik een gevoel van vreugde toen ik me realiseerde dat de vrijwilligers bij Accompagner hun missie goed hadden volbracht en dat Meneer zijn route goed onder de knie had!

Een paar uur met vreemden meten en ze heel vaak nooit meer terugzien

Maar waarom doe je dit? Dit is een vraag die mij regelmatig wordt gesteld. Ze is moeilijk in een paar woorden te beantwoorden omdat er geen eenduidig antwoord is. Daar zijn vele redenen voor.

Onlangs had ik de gelegenheid om een Spaanssprekend jong stel en hun eenjarig kind te begeleiden. Het was de bedoeling hen te ontmoeten in het gemeentehuis om hun oranje kaart in orde te brengen. Ik voelde onmiddellijk sympathie voor hen drieën.

De gemeentebedienden die we ontmoetten waren super vriendelijk: geen nervositeit, geen ongepaste woorden, geen ongeduld. Natuurlijk speelde ik tolk, en ik denk dat dit het contact vergemakkelijkte.

Ik was gewaarschuwd door ons bureau, dat deze mensen niet de "bescherming" hadden gekregen die zij hadden aangevraagd. Geïntrigeerd, vroeg ik "waarom bescherming?" Ze legden me de problemen uit die ze in hun land van herkomst hadden gehad. Beiden waren naar school

gegaan, hadden bij een plaatselijke bank gewerkt en hadden bovendien een kleine kruidenierszaak geopend. Maar toen begonnen de problemen voor hen. "Als zij bij een bank werkten en een winkel hadden geopend,

Alhassane dankt het team

Hallo meneer Jean Bosco en "Les Amis d'Accompagner",

Mijn naam is Alhassane. Een paar maanden geleden had ik problemen met het vinden van een woning. Ik had mijn huisbaas een huuropzeg verstuurd omdat mijn woning ongezond was. Deze opzegging verstreek aan het einde van mijn huurcontract. Ik had geen andere accommodatie. Ik zat dus permanent tussen een rots en een harde plaats. En ik was tevergeefs op zoek naar een nieuw thuis.

Zo kwam ik op het idee mij te richten tot de VZW "Les Amis d'Accompagner" in Koekelberg, die ik al enkele jaren kende. Ik

gegaan, guzien!

hadden zij zeker geld opzij kunnen zetten", en de plaatselijke maffia eiste dan ook regelmatig dat zij 'de tiende' zouden betalen"(*). Beetje bij beetje werd die kwaadaardige organisatie zenuwachtig, en bedreigde hen met een aanslag op hun gezin... Toen besloten ze

hun vaderland te verlaten, en een plaats te zoeken waar ze welkom zouden zijn, waar ze in fatsoenlijke omstandigheden zouden kunnen werken en zonder angst voor hun gezin. Zodoende zijn ze hier al zeven maanden, denk ik.

Als begeleidster mag ik niet te veel details vragen aan de personen die ik begeleid: ik wil niet dat zij de indruk krijgen dat ik ongezonder nieuwsgierig ben.

Maar in dit geval, zonder verder te willen gaan met mijn vragen, voelde ik een groot verlangen om hen te helpen. En het eerste belangrijke ding is, naar mijn mening, de taal van het gastland correct te kunnen spreken en verstaan. Daartoe moet je die kunnen leren.

Ik heb dus wat onderzoek gedaan, maar geen uitputtend onderzoek natuurlijk! Ik heb toch enkele opties ontdekt die hun kennis van het Frans zouden kunnen verbeteren.

Geen talenschool op dit moment, geen privéleraar natuurlijk, geen avondcursussen, en ook geen vrijwilligers. Wat dan om vooruit te komen? Als voormalig lerares Frans als vreemde taal, herinnerde ik me dat de ASSIMIL methode me persoonlijk veel had geholpen bij het

leren van het Spaans. En ik ontdekte dat er een ASSIMIL methode is voor Spaanssprekenden die Frans willen leren: boek, oefenboek, audio CD, boekjes met uitdrukkingen... het hele pakket! En het kan allemaal worden uitgeleend bij de Bibliotheek van de Rijke Klaren in Brussel-Stad.

Deze informatie werd hun verstrekt door VIA, die hun dossier behandelt.

Ik heb aan VIA voorgesteld om hen te vergezellen naar die Bibliotheek en hen te helpen bij het inschrijven en het lenen van de boeken.

Ik zal zien wat er met mijn voorstel gebeurt.

Ik denk dat ik veel meer uit die ontmoeting heb gehaald dan de mensen die ik heb begeleid. Hoewel zij mij hun dankbaarheid en erkentelijkheid betuigden voor mijn belangstelling en mijn hulp, denk ik dat het voor mij een waar genoegen was om die opzoeking voor hen te doen. En omdat ik het gevoel had dat ze zich alleen voelden en in een land waar ze nog steeds niet veel van wisten (vooral van een land zoals het onze!...), vond ik het fijn om ze wat steun en sympathie te hebben gegeven. En het plezier was voor mij, in dit geval,

zeer groot. Je zou bijna kunnen spreken van "egoïsme" van mijn kant! In de Begijnhofkerk, in het centrum van Brussel vinden twee maandelijks bijeenkomsten plaats waar zowel woorden als voedsel worden uitgewisseld. Deze gedesacraliseerde kerk heet nu *House of Compassion*. Is het niet prachtig? Onze humane gevoelens tegenover onze minderbedeelde broeders noemen we Meedogendheid.

(*) Zij gebruikten zelf het woord "*diezmo*" in het Spaans. Vroeger betaalden de mensen een 'tiende' aan de Kerk, en nu aan de maffia! Het is afpersing ("*pizzo*" in Italië).

n van harte

ging naar de onthaaldienst van die vereniging om een afspraak te maken en om een follow-up en een begeleiding te krijgen. Ik zat in de knel... en het einde van mijn huurcontract naderde.

Ik dank de dames die de hulpvragers verwelkomen, vooral mevrouw Kaoutar. Moge de Goede Heer deze grote dame zegenen, ze is een groot mens. Ze is menselijk, sociaal, serieus in haar werk. Na haar welkom vergat ik echt al mijn problemen.

Ze maakte een afspraak voor mij met de heer Jean Bosco, die mijn juridisch assistent werd. Hij heeft zich met hart en ziel ingezet om mij uit deze moeilijkheden te halen, door woningen te

zoeken en bezoeken ter plaatse te organiseren met de hulp van vrijwilligers, opdat ik onderdak kon vinden. Meneer Jean Bosco is een behulpzaam man, vol empathie, serieus in zijn werk. Een groot man! Hij raakte nooit ontmoedigd, want voor hem moest ik absoluut een plek vinden om te wonen ... en dat is wat er ook gebeurde.

Het was wonderbaarlijk! Mijn huurcontract liep af op 28 februari 2021, ook al had ik het opgezegd, en er werd een ander appartement voor mij gevonden op 1 maart 2021. Ik tekende het huurcontract op 2 maart! Als dit geen wonder en doortastend werk is van de VZW *Les Amis d'Accompagner*, dan weet ik niet wat het wel kan zijn!

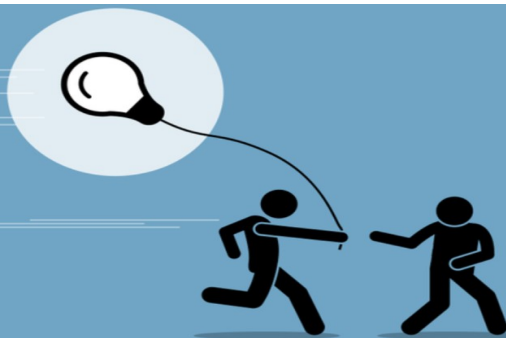
Ik wil graag alle secretarissen en vrijwilligers van deze VZW bedanken, waaronder mijn vriend Eric, de heren Maurice, Alphonse, en Marc! Jullie zijn allemaal goede mensen.

Ik dank de heer Arnaud, de directeur, een hartelijk mens die ik gelukkig aan de telefoon had. Ik denk niet dat ik iemand vergeten ben.

Meneer de Directeur, u en uw prachtige team, u kunt zich niet realiseren hoe vaak u de tranen droogt van hen die huilen, die het moeilijk hebben, die in de penarie zitten, zoals dat bij mij het geval was. Mijnheer de directeur, u hebt een prachtige organisatie en een prachtige sfeer binnen uw VZW gecreëerd! Dit is voelbaar in het werk van het personeel.

Ik wilde u vertellen wat mij is overkomen, als blijk van mijn waardering. Aarzelt u niet om contact met mij op te nemen als ik de "*Amis d'Accompagner*" van Koekelberg van dienst kan zijn. Dank u voor alles.

Overdracht tussen vrijwilligers

1. Ga naar de receptie van het centrum en vraag hun meneer en zijn vrouw op te bellen (meneer zal een rugzak bij zich hebben met de vouchers die nodig zijn voor de twee taxiritten).
2. Vanaf dit moment moet je meneer (die volledig blind is) begeleiden door zijn linkerhand vast te houden, hem te wijzen op mogelijke obstakels en de bewegingen die hij moet maken (links of rechts afslaan) totdat je bij de taxi bent.
3. Open het rechter achterportier van het voertuig, dat hij zelf, zonder hulp, zal betreden.
4. Als je bij het ziekenhuis aankomt, doe dan het portier voor hem open en laat hem alleen uit de auto stappen. Vergeet niet om de taxichauffeur een voucher te geven!
5. Leid meneer direct naar de ingang en help hem zijn handen in te smeren met de hydroalcoholische gel.
6. Leid hem (zoals hierboven aanbevolen) langs route 66 naar de lift en naar de 4de verdieping (Dialyse), breng hem dan naar de wachtkamer.
7. Bij de terugkeer iets vóór 16.00 uur aan de receptie een taxi oproepen (02/725.25.25) op naam van meneer.
8. Ga naar de vierde verdieping, naar de wachtkamer, en wacht tot de verpleegster meneer terugbrengt, zonder de dialysezaal zelf te betreden.
9. Ga terug naar beneden naar de uitgang, en leid meneer zoals gevraagd.
10. Laat hem in de taxi stappen zoals hij op de heenweg deed. Vergeet niet de tweede voucher aan het einde van de rit aan de chauffeur te geven.
11. Eens jullie terug zijn in de woonplaats van meneer, vraag aan de receptionist(e) om mevrouw of een medewerker of medewerkster te verwittigen.
12. Vertrouw ten slotte meneer toe aan de zorg van zijn vrouw of van die medewerker of medewerkster.

Praktische opmerkingen: Zie "Protocol" hierboven.

Persoonlijke ervaring: Een vrij gemakkelijke opdracht, die echter zorgvuldig moet worden uitgevoerd, gezien de duidelijke bezorgdheid daaromtrent van het echtpaar. Het contact, op de heenreis was misschien wat afstandelijk (uit ongerustheid?), maar op de terugreis duidelijk "opgewarmd".

Duur van de opdracht: 3u10

Attention! Dorénavant, vous pouvez recevoir l'édition française sur demande à "Accompagner", Secrétariat, rue Sergijsels 23, 1081 Bruxelles (mathilde.biette@accompagner.be)

Les Amis d'Accompagner

N.N. 0879.434.959

Onthaal en briefwisseling

Emile Sergijselsstraat 23

1081 Brussel

T: 02.580.20.30

bruxelles@accompagner.be

Ambulante begeleiding

T: 02.580.20.33

Website

www.accompagner.be

Sociale zetel

Dapperenstraat 21

1081 Brussel

Bankgegevens

IBAN BE25 1142 6095 4582

Uw persoonsgegevens

Wenst u geen informatie van ons meer te ontvangen, wilt u liever de "Lettre Info" via mail kunt u dit aanvragen per post of via mail naar mathilde.biette@accompagner.be.

Wilt u dat uw gegevens worden verwijderd uit onze gegevensbank, kunt u dit aanvragen per post of via mail naar arnaud.de.temmerman@accompagner.be.

Verantwoordelijke redacteur: Guy Leroy, Dapperenstraat 21, 1081 Brussel (bruxelles.pre@accompagner.be)

Ons steunen?

Met een gift op rekening IBAN BE25 1142 6095 4582 van "Les Amis d'Accompagner" met als mededeling "Gift".

Wij bezorgen u voor elke gift = of > 40 euro's gecumuleerd in de loop van het jaar tijdens het eerste kwartaal van 2022 een jaarlijks fiscaal attest.